

Sygn. akt: II Cz 791/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : (...) Kasy (...)z siedzibą w G.

przeciwko : J. F. i N. F.

o : zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 30 sierpnia 2013 r.

sygn. akt I Nc 5554/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 791/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. I Nc 5554/13 umorzył postępowanie w stosunku do N. F. na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 9 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty z dnia 31 stycznia 2012 r. wydanego przeciwko N. F. i J. F. w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy.

Zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w brzmieniu na dzień wniesienia pozwu, po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³, 505³⁴ oraz 505³⁶ przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni do postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. W przypadku nieusunięcia braków formalnych pozwu sąd umarza postępowanie.

Sąd I instancji zaznaczył, iż w myśl art. 128 k.p.c., do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom.

Ponadto wskazał, że nakaz zapłaty z dnia 31 stycznia 2012 r. nie został doręczony pozwanej N. F. albowiem urząd pocztowy zwrócił korespondencję z adnotacją, że adresat jest nieznany, zaś wysłana na drugi wskazany przez powoda adres wróciła z adnotacją: „adresat zmienił miejsce pracy”.

W związku, z czym po przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu m.in. przez wskazanie aktualnego adresu pozwanej – w terminie dwutygodniowym pod rygorem umorzenia postępowania.

W zakreślonym terminie strona powodowa nie wskazała aktualnego adresu pozwanej.

Mając na uwadze powyższe Sąd I instancji umorzył postępowanie w stosunku do N. F..

Zażalenie na postanowienie złożył powód, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c. poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania oraz naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. przez jego pominięcie i błędne przyjęcie, iż w sprawie zachodziły braki formalne pozwu, stanowiące przesłankę do umorzenia postępowania, a nie jego zawieszenia.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż Sąd Rejonowy błędnie uznał, że brak podania prawidłowego adresu pozwanej stanowi brak formalny pozwu. Powód kierując pozew oznaczył adres pozwanej, spełnił więc, w jego ocenie, warunki określone w art. 126 § 2 k.p.c. Skarżący podniósł, iż ze sformułowania przepisu nie wynika by adres miał być prawidłowy, a jedynie musi być oznaczony. Brakiem formalnym pisma nie może być podanie adresu, który dopiero wskutek próby doręczenia korespondencji okazał się nieprawidłowy. Skarżący powołał się przy tym na stanowisko Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 lutego 2011 r., sygn. akt IV Cz 46/11.

Zdaniem skarżącego postanowienie o umorzeniu wydane zostało wbrew obowiązującym przepisom, gdyż niewskazanie adresu stanowiło podstawę do zawieszenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie nie jest zasadne.

Na wstępie należy zauważyć, że pozew jest pismem procesowym, którego szczególne znaczenie polega na tym, że jest pierwszym pismem, w którym powód określa żądanie i na uzasadnienie tego żądania przytacza okoliczności faktyczne. Pozew będąc szczególnym, kwalifikowanym rodzajem pisma procesowego powinien spełniać ogólne warunki pisma procesowego, które zostały określone w art. 126 k.p.c., a ponadto winien czynić zadość wymaganiom wskazanym w treści art. 187 § 1 k.p.c.

Adres pozwanego jest przy tym jedną z istotniejszych okoliczności, jaka winna być wskazana w pozwie, z uwagi na to, iż ustawodawca wiąże daleko idące skutki z chwilą doręczenia pozwu tak materialnoprawne, jak i procesowe.

W przedmiotowym postępowaniu toczącym się na skutek uchylenia nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, z uwagi na niemożność doręczenia nakazu pozwanej, Sąd Rejonowy od początku miał wiedzę, iż podany uprzednio przez powoda adres pozwanego nie był prawidłowy. Nie okazało się to natomiast dopiero w toku postępowania. Dlatego też w pełni uzasadnionym było skierowanie do powoda wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu, w tym wskazania prawidłowego adresu pozwanej. Z treści art. 505³⁷ § 1 k.p.c. – w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją - jednoznacznie wynika, że przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni do postępowania, w którym sprawa się toczy, pod rygorem umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy nie podziela twierdzenia skarżącego, iż w sytuacji, gdy podany przez powoda adres okaże się błędny brak jest podstaw do umorzenia postępowania. Sąd miał na uwadze przytoczone przez skarżącego stanowisko Sądu Okręgowego w Katowicach, niemniej jednak Sąd orzekający nie jest związany zapatrywaniem innego Sądu, a co więcej brak jest możliwości zweryfikowania na kanwie, jakiego stanu faktycznego zostało wydane takie postanowienie. Ograniczenie się przez skarżącego do przytoczenia korzystnej dla siebie treści postanowienia nie podważa stanowiska Sądu Rejonowego.

Ponadto przyjęcie sposobu rozumowania skarżącego, że dla spełnienia przesłanek z art. 126 § 2 k.p.c. wystarczającym jest jedynie oznaczenie adresu strony przeciwnej, bez znaczenia, czy jest on prawidłowy, prowadziłyby do wniosku, że powód może w pozwie wskazać właściwie dowolny adres.

Należy mieć także na uwadze, iż wbrew twierdzeniom powoda nie zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania w myśl art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., skoro przepis art. 505³⁷ § 1k.p.c. przewidywał, za nie usunięcie braków formalnych, sankcję w postaci umorzenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.